

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci navrhovateľa: **V.**, bytom **T.**, právne zastúpený JUDr. **M. C.**, AK so sídlom **N.**, proti odporkyni **Sociálnej poisťovni, ústrediu so sídlom v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, **o zamietnutí žiadosti o invalidný dôchodok**, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo 16. februára 2009, č.k. 42Sd/31/2008-48, rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave zo 16. februára 2009, č.k. 42Sd/31/2008-48 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom konania náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“) potvrdil rozhodnutie odporkyne č. X. z 2. januára 2008, ktorým bola navrhovateľovi **zamietnutá žiadosť o priznanie invalidného dôchodku** z 23. novembra 2007 podľa § 70 a nasl. zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení z dôvodu, že navrhovateľ nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, ale len vo výške 10%. Zároveň krajský súd nepriznal navrhovateľovi náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd mal z posudkov posudkového lekára pobočky a ústredia Sociálnej poisťovne za preukázané, že posudkoví lekári zhodne stanovili mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na 10%, keď vychádzali z aktuálnych odborných nálezov, okrem iného z neurologického, ortopedického, RTG chrbtice a očného vyšetrenia navrhovateľa. Posudky považoval za objektívne, úplné a presvedčivo odôvodňujúce záver o miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, a teda o nevzniknutí invalidity navrhovateľa. Krajský súd považoval za správne zhodnotenie rozhodujúceho zdravotného ochorenia – kongenitálnu kataraktu ako ľahkú ustálenú formu, bez poruchy funkcie oka podľa kapitoly VII, odd. A, položka 11.1 z rozpätia 5 až 15%.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie, a to z dôvodu, že jeho žiadosť o priznanie invalidného dôchodku bola zamietnutá z dôvodu nedostatočne zisteného zdravotného stavu, pričom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu č. R 51/2007. Namietal, že nikto nebral do úvahy poškodenie jeho očného pozadia a jeho subjektívne ťažkosti. Podľa jeho názoru v posúdení jeho zdravotného stavu absentuje posúdenie miery poklesu vykonávať zárobkovú činnosť tak, ako to má na mysli zákon 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v ust. § 71, a preto považuje rozhodnutie za predčasné a nepreskúmateľné.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

Z podkladov dávkového spisu je zrejmé, že navrhovateľ si na základe písomnej žiadosti z 23. novembra 2007 uplatnil u odporkyne nárok na priznanie invalidného dôchodku, ktorý žiadal priznať podľa § 70 a nasl. zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení.

Úlohou krajského súdu bolo postupom podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť rozhodnutia odporkyne, ktorým podľa § 70 ods. 1 a § 71 zák.č. 461/2003 Z.z. bola zamietnutá žiadosť navrhovateľa ***o priznanie invalidného dôchodku*** z dôvodu, že nedosiahol pokles schopnosti vykonávať prácu o viac ako 40% oproti zdravej fyzickej osobe.

Podľa § 70 ods. 1 zákona poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nespĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 71 ods. 1 zákona poistenec je invalidný, ak pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Z posudkového spisu vyplýva, že podľa posudku posudkového lekára pobočky Sociálnej poisťovne Trnava z 4. decembra 2007 navrhovateľ mal zistenú kogenitálnu kataraktu obojstranne, stav po retinitíde ľavého oka a chorioretinitíde pravého oka a artrózu bedrových kĺbov ľahkého stupňa v anamnéze, pričom ako rozhodujúce zdravotné postihnutie zakladajúce mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť vo výške 10% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou bolo určené kogenitálna katarakta – ľahká ustálená forma bez poruchy funkcie

oka. Iné zistené ochorenia boli hodnotené ako posudkovo nevýznamné. Tento stav potvrdil aj posudkový lekár ústredia posudkom z 10. júna 2008 a 19. novembra 2008.

Dôvodom nepriznania invalidného dôchodku bola skutočnosť, že ani posudkom posudkového lekára ústredia neboli zistené rozdiely v posudzovaní zdravotného stavu navrhovateľa oproti zdravotnému stavu pri prehliadke posudkovým lekárom pobočky. Pri oboch posudkoch posudkových lekárov bol zistený pokles schopnosti vykonávať prácu v porovnaní so zdravou fyzickou osobou vo výške 10%, pričom podľa kapitoly VII oddielu A, položky 11.1 prílohy č. 4 zákona 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení je rozpätie 5 až 15%.

Z posudkov posudkových lekárov vyplýva, že pri posudzovaní zdravotného stavu a miery poklesu schopnosti zárobkovej činnosti (§ 71 ods. 8 zákona) vychádzali z jednotlivých vyšetrení, ktoré predložil navrhovateľ. Tak posudkový lekár pobočky ako aj posudkový lekár ústredia Sociálnej poisťovne dospeli k zhodnému záveru o stave choroby očí u navrhovateľa ako aj o ochorení pohybového aparátu a mieru poklesu schopnosti zárobkovej činnosti vyhodnotili na 10%. Prihliadli pritom aj na všetky nálezy z jednotlivých vyšetrení. Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že posudky o zdravotnom stave a miere poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť sú úplné, objektívne a presvedčivé. Posudkoví lekári zohľadnili všetky subjektívne ťažkosti navrhovateľa v čase posudzovania. Aj odvolací súd mal preto za preukázané, že u navrhovateľa nie je taký pokles schopnosti práce v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, ktorý by zakladal vznik invalidity. Pokiaľ navrhovateľ namietal subjektívne ťažkosti, tak tieto neboli verifikované objektívnymi lekárskymi vyšetreniami.

Z uvedených dôvodov aj odvolací súd dospel k záveru, že námietky navrhovateľa ohľadom nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia sú irelevantné a rozhodnutie odporkyne zo 7. júla 2008 je v súlade so zákonom, a preto rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd v konaní neúspešnému

navrhovateľovi nepriznal (§ 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.) a odporkyňa si žiadnu náhradu trov konania neuplatnila.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. októbra 2009

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Anna Koláriková